

Marten de Paepe maakte muzikale zoektocht

door **Marius Roeting**

MIDDELBURG - Singer-songwriter Marten de Paepe brengt na een sterk intiem titelloos debuut zaterdag zijn tweede album *Boskoop* uit. De invloeden en zijn roots, gekleurd door een flink stuk eigen inbreng, zijn daarop duidelijk waarneembaar. Voor de afstammeling van de De Paepe-Inpens tak liggen die roots voor een belangrijk deel in IJzendijke.

„Ik ben zo vaak verhuisd dat mijn roots enorm versnipperd zijn. Maar we kwamen vanwege de familie regelmatig in Zeeuws-Vlaanderen en dat voelde toch als een soort thuiskomst”, zegt de zanger die tegenwoordig in Amersfoort woont. De Paepe noemt zichzelf een laatbloeiër. Zijn verzamelgekke oom Boudewijn Inpens bleek de katalysator voor de latere professionele muzikale loopbaan. „Als jongere ontdekte ik REM en U2. Binnen de familie speelt muziek. Mijn oom heeft een veelzijdige verzameling elpees en cd's. Ik mocht zijn zaterdagavond luistersessies meemaken en ontdekte zo Dylan,

Tom Waits, The Jawhaks, Neil Young, The Band, Nick Drake. Dat is wel de kiem geweest voor mijn muzikale inspiraties en aspiraties.” Pas op zijn zeventiende kocht De Paepe zijn eerste gitaar. Als autodidact stortte hij zich tijdens de studententijd op muziek. Een eerste Ep-tje volgde en daarna de genoemde debuut-cd. „Na mijn afstuderen stond ik voor een tweestrijd: iets doen met mijn studie geschiedenis of muziek gaan maken. Het werd muziek. Ik ging verschrikkelijk veel optreden. Dat is mijn groeiproces geweest. Als mens en als muzikant. Het duurde vier jaar voordat ik de juiste mensen tegenkwam om de muziek zoals ik die in mijn hoofd hoorde waar te maken en op te nemen.” Het resultaat is *Boskoop*, een cd met -op vinyl letterlijk- twee kanten: de meer extraverte, dynamische en stevige kant van De Paepe en de intieme, breekbare variant. Het is een evenwichtig en afwisselend album. Een groepsalbum ook, benadrukt hij. „Wel onder mijn naam, want ik lever de liedjes. Het is mijn verhaal. Maar het

is alleszins door de band gearrangeerd.” Er klinkt somber- en soberheid in de liedjes door, maar ook verlangen en hoop. „Een deel van die songs gaat over de angst voor vergankelijkheid. Het is een weerslag van de afgelopen vier jaar, dus dat melancholieke is wel te verklaren.” De titelsong is wellicht een cruciaal verhaal. „We speelden op een festival in Boskoop. Op een soort eiland. We waren heel vroeg en moesten pas laat op het podium. Het was koud en nat. We hebben die hele dag afgezien en toen we om half elf eindelijk op mochten, zaten er wellicht nog vier man. Maar Boskoop bleek de kiem van mijn groeiproces. Vallen en opstaan en doorgaan. Muzikant zijn is niet alleen een successtory.” Nu is *Boskoop* er dan, als cd en als vinyl. „Ik kan niet wachten hem aan mijn oom te laten horen. Samen op zolder luisteren met een biertje erbij op zaterdagavond. Net als vroeger.”

Marten de Paepe speelt op zaterdag 1 oktober vanaf 15.00 uur in De Drukke-rij in Middelburg.

De Stem 7 sept. 2011

Marten de Paepe legde als singer-songwriter een leerzame zoektocht af. Met als resultaat de cd *Boskoop*.
foto **Michael van Maanen**